

Jagt over Markerne uden nogen Sinde at se den lille Vagtel. Den burde fuldstændig fredes indtil videre, hvis vi da overhovedet skal kunne bevare den og regne den til vor Dyrebestand.

Jeg glæder mig over de Fremskridt, der er i denne Lov, men jeg tror, man burde være gaaet videre. Jeg finder altsaa ikke, at Bestemmelsen om Jagttegn er tilfredsstillende. Bestemmelserne om Erstatning overfor Lejehusmænd er jeg meget tilfreds med, jeg anser dem for et Gode og for en Nødvendighed, og jeg tror ikke, at det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Johansen) har Ret i, at Lejehusmændenes Stilling i vore Dage er en saadan, at de ikke skulde være i Stand til at gøre deres Erstatningskrav gældende. Heldigvis er jo Antallet af de Jordbrugere, som er afhængige af Godset, ved Afløsning af Fæstet blevet meget stærkt forringet. Det drejer sig ikke mere om saa forfærdelig mange. Og de, der er tilbage, har gennem hele den offentlige Mening, gennem deres forstærkede Position, gennem deres Organisationer, gennem det almindelige politiske Arbejde, gennem Pressen saa stærk en Stilling og Godsejerne som Følge af den samme Udvikling saa svag en Stilling, at der ganske sikkert ikke vil være noget i Vejen for, at dette Erstatningskrav rejses, hvor der er Grund til det, og gennemføres, uden at nogen vil kunne krumme et Haar paa vedkommendes Hoved.

Endelig maa jeg lige gøre en Bemærkning om Natjagt, nemlig den, atsaaledes som den nu er ordnet i Lovforslaget med Ret for Landbrugsministeren til at give Dispensationer — og jeg vil tilføje: hvor det skønnes, at der virkelig finder Skade Sted paa Marker, som burde afværges — og saaledes, at den i øvrigt kun maa finde Sted en Time efter Solnedgang og en Time før Solopgang, vil den neppe gøre megen Fortræd. Jeg tror ikke, det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Hauch) har Ret i, at det vil betyde saa overordentlig meget for Harene, for om Aftenen i den Tid, der er Harejagt, vedvarer Tusmørket fra 42 til 52 Minutter, og min Erfaring fra Skovbrynet med en Bøsse i Skødet er den, at Haren først kommer, naar det er mørkere end Tusmørket. Jeg har ganske vist ikke været der om Morgenen, før Solen stod op, men jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at de enten gik ind, medens det var mørkt, eller ogsaa holdt sig borte, naar en Jæger sad der.

Jeg vil altsaa gerne henstille til den højtærede Minister at tage under Overvejelse, hvad jeg her har nævnt for visse Dyrs Ved-

kommende, og hvis den højtærede Minister ikke skulde mene at kunne tage mod en Ændring for Fiskernes Vedkommende til anden Behandling, vil jeg bede ham udtale sig om min Henstilling om snarest gørligt at faa en Ændring gennemført paa dette Punkt.

**Birch:** Jeg kan helt igennem slutte mig til, hvad der er fremført af mit Partis ærede Ordfører (Hauch). Naar jeg tager Ordet, er det kun for, som af ham allerede bebudet, at udtale mig om et enkelt Forhold, nemlig om Muligheden for at gøre Lovens Bestemmelser, der jo sigter paa dels at regulere Jagten, dels at forhindre uforsvarlige Jagtmetoder, dels at skaffe Vildtet en passende Fred, dels endelig at regulere det overhaandtagende Jagteri, effektive. Det staar for mig som ganske givet, at dette ikke vil lykkes, medmindre vi ude i Befolkningen kan hidføre en Følelse af, at Loven skal holdes, og at Straffen uvægerlig venter, hvis dette ikke sker. Jeg har steds været betænkelig med Hensyn til, hvorvidt den ønskelige Opfattelse af disse to Punkter kunde hidføres; mine Betæneligheder er blevet større i Dag, naar jeg hører, at Ordføreren for Landets næststørste politiske Parti udtaler, at han finder, at det er en forholdsvis hæderlig Haandtering at handle imod Lovens Paabud. Hvad det andet Punkt angaar, bunder mine Betæneligheder i, at der hos naturinteresserede Mennesker er en almindelig Opfattelse af, at desværre ikke ganske faa af Landets Herredsfogder har taget overordentlig let paa Lovens Ord med Hensyn til Straffebestemmelserne. Jeg kunde sige en Del om, hvorledes man i Almindelighed opfatter dette. Det vil dog være lettere for mig, hvis det maa være mig tilladt her at fremføre et eneste Eksempel fra min egen Erfaring; for dette Eksempel kan jeg nemlig garantere.

Jeg er saa heldig at have en hel Del gode Venner paa et Par Pladser, der hedder Øksendrup og Boholt, en halvanden Mil Syd for Nyborg. Desværre ligger disse Pladser ikke i Vinding Herred, hvor jeg hører hjemme, de ligger i Sunds-Gudme Herred, altsaa med Jurisdiktionssted i Svendborg. Disse mange gode Venner — der er en 20—30 Stykker — har været saa venlige at overlade mig deres Jagtret, og vi har det forfærdelig hyggeligt sammen. Men desværre er der som saa mange Steder i Livet en Slange i Paradiset, og denne Slange er Krybskytterne.

I hvilken Grad der findes Krybskytter derovre, vil dette høje Tings Medlemmer